

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Secundo ad fraternam benignitatem. Ad inuicem puocantes etc. vsq; ibi: lege chri. **T**ertio ad puidentie sedulitate. Unusquisq; on suu portabit. j. Cor. iij. Unusquisq; ppriaz mercede accipiet fm suu labore.

Nolite etc.
Primo arti. An de? immediate oib; puideat. Quere dnica. iij. post Epiphaniam Sermo. ij.

Secundus arti. In p. ed. etc. Nunc ostendendum est quod dnus in euagelio nos intedit retrahere ab amore et sollicitudine supflua tpaliu: pcpue p tres rones.

Prima est ratio oppositiōis
Secunda est rō pparatiōis.
Tertia est rō pmissiōis.

In hoc sermone dicendum de pma q̄ est rō oppositiōis: quia uic; amor dei et amor mūdi opponitur: Jō siml' in eodē esse nō pnt. que ad modū oculi celū et terrā nequaq; sil respiciūt. Propterea dicit dnus: Nemo pot duob; dnis seruire etc. vsq; ibi: qd induamini. Ubi tria facit dnus.

Primo ponit ratiōē
Secundo rōnis specificatiōē.
Tertio specificatiōis pclusiōē.

Primo ponit rōem: cū dicit Nemo pot duobus dnis seruire: aut em̄ vnu odit et alter; aut vnu sumet et alteru p̄tinet. Chrys. Duos dnos dicit q̄ contraria inuigūt. Cōco: dia em̄ multos facit vnu. Isti itaq; dñi quib; nō pot siml' seruire sunt de? et diabolus: virtus et viciū: caro et spūs. Nā ad p̄raria trahūt. Sil' mūd' et deus. Nā vt dicit glo. De? trahit ad superiora sibi seruientē: Res dō terrena ad inferiora.

Secundo ponit rōnis illi' declaratiōē seu specificatiōē: cū dicit: Nō potestis deo seruire et mamone. H. ero. Audiat hoc auar' q̄ censet vocabulo chriano non posse se sil' diuitijs chrioz seruire. Et tñ n̄ dicit: q̄ habet diuitias: sil' q̄ fuit diuitijs: deo seruire nō pot. Qui em̄ diuitiaz su' est: diuitias custodit vt suus: q̄ aut seruētis ex: ulla ingū: distribuit eas vt dnus. Nō itaq; dānat dnus h̄e diuitias: q; Abraa et Jacob: et Job: et alij iusti q̄plim diuitias habuerūt: sed ostēdit dānable esse seruire diuitijs. s. inordinatē diligere: cupide adq̄rere: et auare retinere. Un' fm Amb. Si cut diuitie sunt impedimēta reprobita

probis sūt adiuuēta p̄tutis. Chry. Duo sunt nobis positi dnus: deus et māmona. i. diabolus q̄ māmonē ē auctor: qm̄ p eā fallit. Ille nos ad misericordiam puocat: hic ad auariciā. Ille ad vitā: hic ad mortē. Ille ad salutē: hic ad p̄ditionē: Cui de duob; obteperare debem? Si vtiq; q̄ nos ad vitā inuitat. Quid em̄ terribili? q̄ si p̄pter pecunias a chri seruitio dicamur excidere: Vel qd desiderabili? q̄ si respectū pecuniaz tota illi possim? mente et dilectiōne p̄iungi: Oh. heu: cū sit oīno impossibile his duob; dnis seruire: conāsur em̄ mlti fati: tra hāc impossibilitatē siles illis d quib; in tertio Regū. xvij. dicit: q̄ fuerūt seruitores deū timētes et nihilomin' idolis seruientes. Tertio ponit rōnis pclusiōē. Ideo dico vobis ne solliciti sitis anie velle quid māducatis: aut qd induami: ne inq; solliciti sitis sollicitudine supflua aie vestre. i. vite animalis q̄ cibo sustentatur.

Hiero. Precipit igit nobis ne solliciti simus quid comedam? et q̄ in sudore vultus pparemus nobis panē. ergo labor excedens est: sollicitudo tollenda. Quia fatuitas sollicitari supflue de tēporalibus. Quia multi p̄pter talem sollicitudinē amiserunt spūalia et cū h̄ etiā ipsa tēporalia.

Exemplū de iudeis dicentibus Joan. xj. Ne forte veniat romani etc. Vide expositiōē huius sermō. vj. post do. in passione: arti. ij. Exemplū etiā de eo q̄ p̄pter sollicitudinē tpalium in articulo mortis nihil de aia poterat cogitare. Vide do. iij. post epiph. ser. ij. Et nota illud Ecclesiastici. xxi. Qui auar' diligit nō iustificabit.

Tertio arti. Audistis etc. Sil' ergo sub deo et diabolo militare nō possum? quia sicut dicit. L. de his q̄ militare pnt vel nō. l. Bis quidē. Nemo potest duas militias habere. Unde. xxij. q. vlti. Qui volunt esse milites chri: seculari militie n̄ debent intendere. Pone casum et applica notādo q̄ illud summe cauendū est ne s̄ mundo aut diabolo militetis: iuta vt habetur Ro. vj. Stipendia p̄cti mors

Dñica. xv. post Trini. Ser. ij.

Nolite solliciti esse etc. Nolite errare: deus

Dñica. xv. post Trini.

nō irridet rē, vsq; ibi: vitā eternā. Gal. vj.
Nō dubiū qñ sit error p̄iculosus sollicituz
esse de sp̄alib; Sūt aut̄ tria notāda h̄p̄
bis illis apl̄. **P**rimū salutar; exhorta-
tio: Nolite errare/de? nō irridet. **S**e-
cundū exhortatōis rō: Quēcūq; em̄ semī
nauerit hō hec r̄ metet. **T**ertiu rōnis
declaratio: Qui em̄ semiat in carne: d̄ car-
ne metet corruptiōz. Qui p̄o seiauerit in
sp̄ū: de sp̄ū metet vitam eternā. De p̄mo
Bar. xij. Videre neq; vos seducat. De
sc̄o d̄. Reddet vnicūq; iuxta
opa sua. De tertio Ro. viij. Prudētia car-
nis mors est. prudētia aut̄ sp̄us vitaz par-
t̄. Nolite rē.

Primo arti. An totus mundus guber-
netur a deo: Quid dñica. iij. post epi-
phaniā. Sermonē. iij.

Secundus art. In p̄ced. rē. In hoc di-
cendū de sc̄da q̄ est rō p̄paratōis: que
v̄ sumit ex p̄paratōe ad aliū. r̄ hec ē triplex

Primo pbat generaliter.
Secundo specialiter.
Tertio singulariter.

Primo pbat rē. sc̄a de victu q̄ de vestitu
dī. Nōne ania plus est q̄ esca: r̄ corp? p̄
q̄ vestimentū: Hiero. Qui maiora p̄stī-
tū: v̄tūq; r̄ minora p̄stabit. Qui itaq; nob
sine sollicitudine n̄ra dedit vitā r̄ corpus;
dabit etiā sine n̄ra sollicitudine sup̄flua illō
v̄ sustentez vita et regat corp?. **S**ec̄do
pbat specialit̄ de victu: cū dicit Respicite
volatilia celi q̄ neq; serūt neq; metūt neq;
p̄gregant in horrea: r̄ pater v̄r̄ elect; pa-
scit illa. q̄ multo magis hoies q̄ sūt rōna-
les r̄ maioris p̄der; r̄ p̄cij corā deo pa-
scet etiā sine sup̄flua sollicitudine. **L**h̄ys.
Dia volatilia fecit de? p̄pter hoiem: hō
minē aut̄ p̄pter se. Si q̄ aialib; ministrat
p̄pter hoiem: quō nō hōi ministrabit p̄
se: **T**ertio pbat singularit̄ de vestimē-
to. Et ponit duplex exemplū. **P**rimū est
de corpis magnitudine quā de? dat sine
hois sollicitudine. **Q**uō p̄r; qz q̄ntūcūq;
sollicitez aliq; de magnitudine sua: nō p̄-
adijcere ad staturā suā cubitū vnū. q̄ de?
dabit vestimentū sine n̄ra sollicitudine su-
p̄flua. **A**ug. de sermone dñi in mōte. Illi
tegedi corpis curā relinq̄te: cui? cura fa-
ctu est vt r̄ate sit stature. **S**ec̄dū exemplū
sumit ex terrenascētib; cū p̄c; **C**ōsidera-

te lilia agri quō cresunt: nō laborāt neq;
nent. **D**ico aut̄ vob; q̄ nec sic salomō in oī
gla sua coopt? est sicut vnū ex istis. **L**z ei
ars imitez naturā: n̄ opa art; nō allequū-
tur p̄fectiōz p̄per nature. **H**iero. Et reue-
ra: qd̄ sericū: q̄ regū purpura: q̄ pictura te-
rericū: p̄r̄ florib; p̄pari: **Q**uid ita rubet
vt rosa: **Q**uid ita cadet vt liliū: **L**h̄ys.
Cur p̄o tāto etiā herbas decore vestiunt
vt suā sapiam demōstraret r̄ sup̄abūdā-
tiā p̄rutis: vt vndiq; ei? gl̄iam discam?
Nō em̄ vt soli celi enarrēt gl̄iam dei: sed r̄
terra. **E**t hoc q̄ p̄cludit dñs q̄ de? suffi-
cienter vestiet hoiem absq; sollicitudine su-
p̄flua. **S**i aut̄ fenū r̄ herbā agri qd̄ ho-
die est r̄ cras mittet in cubanū sic de? ve-
stit: q̄nto mag; vos modice fidei? **L**h̄ys.
Hec dicit; nō opus p̄hibuit: sed sollicitu-
dinē. **B**lo. d̄r: modice fidei: qz modica fi-
des est q̄ nec minimis certa est. **P**redicte
itaq; rōnes fundant̄ in loco a mino r̄: vt sa-
tis p̄. **A**ullaten? q̄ est hōi diffidentū de
diuina p̄uidētia. **E**xemplū: quō p̄uidit
p̄p̄o israelitico q̄ diu fuit in deserto: vbi q̄ti
die dabat eis māna de celo: r̄ vestimenta
eor; nō sunt attrita: vt h̄i **A**ecm. ix. **A**eg;
et tribub; eor; infirm? **U**n̄ d̄r **S**ap.
xvj. **P**anē de celo p̄stitisti eis sine labore:
se delectamentū in se habentē rē.

Tertio ar. **A**ud. rē. **F**orte dicit; **D**ēs
ita sollicitant̄: oēs ita faciūt. **A**udite
qd̄ iura dicūt. **I**ff. d̄ offi. **P**sidis. **S**ed l; **E**t
xij. q. ij. **G**lia epi. **E**t de electōe. **L**ū causā.
Nō qd̄ fiat: sed qd̄ fieri debeat p̄siderādū
est. **A**udite. **A**n esset sufficiens excusatio
alicui? furis si diceret: mlti ali; sic furant̄.
Certe nō. **A**pplica notādo illō **A**ug. **N**ō
p̄pterea min? ardebūt q̄ cū mlt; ardebūt.

Dñica. xv. post Trini. Ser. iij.

Nolite sollici-
ti esse. rē. **B**onū q̄ faciētes rē.
vsq; in finez ep̄istole. **G**al. vj.
Hortat apl̄s ad sollicitudinē sp̄ualū: vbi
sunt tria notāda. **P**rimū salutaris ex-
hortatio: **B**onū q̄ faciētes nō deficiam?
Sec̄dū exhortatōis ratō: **T**pe em̄ suo
metem? nō deficiētes. **T**ertiu rōis cō-
clusio. **E**rgo dū t̄ps habem? ogemur dō